

05.04.2022

Група № 33

Мегей А.В.

Історія України

Урок № 41-42

Тема уроку: **Революція Гідності**

Мета уроку:

- розкрити гостроту політичної боротьби в Україні в кінці 2013-на початку 2014рр.;
- охарактеризувати перебіг основних подій Революції Гідності;
- з'ясувати зміст поняття "Революція Гідності";
- розкрити основні рушійні сили революції та її особливості;
- ознайомити учнів з політичними портретами лідерів революції;

Хід уроку

1. Призупинення європейської інтеграції в Україні.

Від початку незалежності України наша держава заявляла про свої зовнішньо та внутрішньополітичні пріоритети:

- вступ до Європейського союзу;
- безпека власних кордонів;
- покращення життя населення, приведення життя українців до європейських стандартів.
- піднімалося питання про вступ України в НАТО, але єдиної думки по цьому питанню не було.

Ще за часів президенства Л.М. Кравчука та Л. Д. Кучми Україна обрала шлях євроінтеграції. При президентстві В.А. Ющенка наша держава поглибила співпрацю з ЄС, але це викликало нездоволення Російської Федерації. Росія хотіла бачити Україну в Митному союзі, особливо її дратувало питання про вступ України до НАТО. Після Помаранчевої революції 2004 року відносини між Росією та Україною почали погіршуватися. Починаються газові та товарні війни між двома державами. В результаті розчарування населення президентом В.Ющенком в 2010 році на президентських виборах переміг проросійський політик і опонент В.Янукович. Новий президент обіцяв "покращення життя вже сьогодні", говорив, що не змінює курсу на євроінтеграцію, обіцяв потепління в відносинах з Росією. Але замість обіцянок реформ Янукович взяв курс на узурпацію влади. Він і його Партія Регіонів монополізували владу. Вони почали придушувати опозиційних політиків. Так в 2012 році були засуджені Юлія Тимошенко (кандидат в президенти України 2010 р. та Юрій Луценко (міністр внутрішніх справ України за часів президентства В.Ющенка). Наближені до президента особи розпочали рейдерські захоплення підприємств з метою особистого збагачення, та виведення капіталу за кордон.

На кінець листопада 2013 року в м. Вільнюс мав бути підписаний договір про асоціацію України в ЄС. Але в останній момент Янукович заявив, що відкладає підпис. Тодішній голова українського уряду Микола Азаров заявив, що Україна не готова до асоціації, її економіка не витримає конкуренцію з ЄС.

Така заява керівництва обурила опозиційних політиків, та більшу частину населення України. Вони вважали, що керівництво країни тягне її в Митний союз з Росією. В Києві на Майдані почали збиратися активне студенство та опозиційні політики А. Яценюк, О. Тягнибок, В. Кличко. Так розпочався Майдан...

Робота з джерелом

Інтернет- видання "Українська правда" від 20 листопада 2015 року.

Майдан. Початок. Спогади учасників Революції Гідності

Софія Бориско, студентка Київського національного університету імені Тараса Шевченка:

-Мені здається, для кожного з нас, хто тоді вийшов, це насамперед була боротьба з несправедливістю.

Коли нарешті з'являється шанс на якесь краще майбутнє – перед тобою відкриваються перспективи, європейський вектор розвитку, і раптом в один момент тобі кажуть: "Ні. Не так. Розвертася на 90 градусів і рухаємось в інший бік". Тож головним рушійним мотивом, на мою думку, було насамперед оце відчуття несправедливості.

Перші дні були доволі сумбурні. Була машина, з якої всі виголошували промови. Була Руслана. Тоді почалися збиратися студенти. Я пам'ятаю, мене покликав мій одногрупник: "Ти знаєш, збираються студенти університету Шевченка, під стелою" (там було звичне місце збору всіх студентів).

Я приєдналася... і була розчарована. Університет Шевченка – це понад 25 000 студентів, а нас стояло близько тридцяти. І ми тоді вирішили визначити координаторів від кожного факультету. Я стала координатором від свого економічного.

Тоді були такі цікаві тусовки (називмо їх так): позаду стели та в "Глобусі", у "Кофе-хаузі" збиралися студенти різних університетів, обговорювали, що робити далі... Все це було доволі сумбурно. Пам'ятаю, ми вирішили написати звернення від студентства до Президента. Не узгодивши його до кінця, на наступний день одна з організацій висмікнула цей лист, зачитала його зі сцени, закликала людей іти до Адміністрації Президента.

Дайте відповіді на такі запитання:

1. Чому на думку студентки люди вийшли на Майдан?
2. До чого закликали студенти?
3. Чому на початку студенти не узгоджували свої дії?

2. Початок протестів на Майдані.

В ніч на 30 листопада 2013 року загін спецпризначення "Беркут" розпочав жорстоко розганяти мітингувальників. Спецпризначенці били студентів кийками, використовували нецензурну лайку. Використовувалися спецзасоби, було багато поранених. Постраждали також іноземні журналісти, які знімали на камеру події на Майдані. Офіційно тодішнє керівництво заявило, що протестувальники заважають встановити на Майдані новорічну ялинку. В подальшому ці події назвали "Кривава ялинка".

Робота з джерелом

Інтернет-видання "BBC" від 30 листопада 2017 року.

НІЧНЕ ПОБОЇЩЕ НА МАЙДАНІ: СПОГАДИ ОЧЕВИДЦІВ (АВТОР СВЯТОСЛАВ ХОМЕНКО).

Віталій Кузьменко, громадський активіст, аспірант, Київ

29 листопада 2013 року я, на той час студент-історик університету імені Грінченка, прийшов на Майдан уперше. Я був у компанії друзів, зустрів там багато знайомих. Спочатку залишатися на всю ніч не планував, а потім таки залишився: там було не так вже й багато людей.

Спочатку було відносно спокійно, але о 4-й ранку, як за командою, до Майдану з різних боків почали підходити підрозділи міліції. Буквально за декілька хвилин ми були повністю оточені навколо стели.

Я стояв знизу на сходах, тому, коли почався розгін, мені відразу доволі сильно дісталося. Мене затримали, відвезли в Шевченківське РУВС, притримали там кілька годин і тільки після цього туди приїхала швидка. Мені надали медичну допомогу і відвезли в лікарню, де виявилось, що у мене закрита черепно-мозкова травма і перелом ліктя.

Розгін Майдану на мене впливув так само, як на багатьох українців. Після цього зникло питання, продовжувати протести чи ні: стало зрозуміло, що потрібно йти до кінця.

Тоді, вночі 30 листопада, коли я їхав побитий у автозаку, у мене було саме таке відчуття - або ми змінюємо нашу країну, або перетворюємося на умовну Білорусь.

Вже наступного дня, коли на вулицю вийшли сотні тисяч людей, стало зрозуміло, що другого варіанту ми не допустимо.

Після Революції, влітку 2014 року, я пішов воювати добровольцем. Воював у складі Збройних сил, в основному на маріупольському напрямку. На фронті дискусій з приводу того, чи варто було виходити на Майдан, бували: там були хлопці з різних регіонів України, не всі розуміли, що відбувалося в Києві. Але припинялися ці дискусії досить швидко. Загалом я провів на Сході півтора роки, повернувшись у 2016-му.

Чи вийшов би на Майдан ще раз? Так. Я переконаний, що якби все розвивалося інакше, то ситуація в Україні була б гіршою ніж є зараз. Можливо, ми б і не стали частиною Росії офіційно, але напевно стали б її неофіційним сателітом, за прикладом тієї ж Білорусі. Мені було б складно жити в такій країні.

Заяву з приводу побиття я написав ще 30 листопада 2013 року в лікарні. З того часу відстежую цей процес. Минулого року займався судами багато, зараз складніше знаходити таку можливість.

Наскільки я розумію, структура самого злочину - хто кому віддавав наказ, хто безпосередньо брав у цьому участь, - вияснена. Але з нинішньою судовою системою України розгляд "великих справ" - про побиття 30 листопада, про події січня-лютого 2014 року - проходить дуже складно і дуже довго. Поки судова система не буде змінена, я не бачу можливості дочекатися хоч якогось вироку у цій справі.

Дайте відповіді на такі запитання:

1. Які методи використовували правоохоронці при розгоні студентів?
2. Що чекало Україну, на думку громадського активіста в разі розгону Євромайдану?
3. Як вплинув розгін Майдану на більшість населення України?

3. Основні події Революції Гідності 2013-2014рр. "Небесна сотня".

Дата	Перебіг основних подій
21-23 листопада 2013р.	<p>Уряд М.Азарова оголосив, що процес євроінтеграції призупиняється в зв'язку з тим, що українська економіка не готова до асоціації, та не витримає конкуренцію з ЄС. Опозиційні політики закликали українців вийти на мирний протест, щоб захистити свій європейський вибір.</p> <p>21 листопада 2013 р. В Києві зібрався мітинг в підтримку євроінтеграції. Згідно рішенню київського суду мітинги в центрі столиці були заборонені, але це не зупинило мітингувальників. На Майдані було встановлено наметове містечко. Його комендантром був А.Парубій.</p> <p>Відбулися перші сутички протестувальників з міліцією. На підтримку євроінтеграції зібралися нечисленні мітинги в Львові, Івано-Франківську, Сумах, Кривому Розі, Дніпропетровську, Донецьку, Чернівцях.</p>
24 листопада 2013р.	<p>В Києві відбувся мітинг за європейську Україну(опозиція назвала його "Народне віче"). За різними даними мітингувальників було від 50 до 100 тис. Вимагали дострокових парламентських і президентських виборів, якщо в Вільнюсі не буде підписана асоціація з ЄС. Частина мітингувальників хотіла заблокувати урядовий квартал, знову почалися сутички з міліцією. Опозиція заявила, що влада використовує провокаторів і таким чином загострюється протистояння. В подальшому їх назвали тітушками.</p> <p>Біля опівночі спецзагін "Беркут" атакував майдан, але протестувальники відбили атаку.</p> <p>На Михайлівській площі в Києві зібрався Антимайдан, який був організований Партиєю Регіонів. Звучали антиєвропейські гасла.</p>
25-29 листопада 2013р.	<p>Президент В.Янукович так і не підписав асоціацію з ЄС в м. Вільнюс.</p> <p>На Майдані в Києві опозиція заявила про дострокові вибори. Протестувальники відмовилися розходитися.</p> <p>Президента підтримали в Криму та східних областях.</p>
30 листопада 2013р	<p>Розпочався розгін мітингувальників. Спецпризначенці застосували силу. Частина демонстрантів отримала прихисток в Михайлівському соборі. Десятки студентів були побиті і госпіталізовані. Серед потерпілих були і співробітники МВС.</p>
1 грудня 2013р.	<p>На Майдані зібралося від 200 до 500 тис. протестувальників. Оголосили про безстроковий страйк. Головна вимога - відставка президента В.Януковича. Протестувальники захопили Київську міську раду та Київську міську державну адміністрацію, будинок профспілок.</p>
2-8 грудня 2013р.	<p>Протести продовжилися під Верховною Радою, кабміном та адміністрацією президента.</p> <p>Мітингувальники скинули пам'ятник Леніну на Бессарабській площі. В центрі Києва почали створювати барикади.</p> <p>Мітингувальників підтримали колишні президенти України Л.Кравчук, Л.Кучма, В.Ющенко. Закликали сторони не допустити кровопролиття.</p>

	<p>Мітингувальників підтримав колишній президент Грузії М.Саакашвілі, а також помічник держсекретаря США В.Нуланд та інші іноземні політики.</p> <p>Відбулося народне віче "Марш мільйонів" в підтримку євроінтеграції. На майдані почали створюватися загони самооборони.</p>
9-15 грудня 2013р.	<p>Розпочався мітинг біля Генеральної прокуратури. Протестувальники вимагали притягнути до відповідальності міліціонерів, які перевишили повноваження під час розгону студентів.</p> <p>Майдан відвідала представник ЄС Кетрін Ештон. Вона провела переговори з президентом і опозицією. Закликала українську владу прислушатися до думки власного народу.</p> <p>Євромайдан підтримали західні та центральні області, а владу-південні та східні.</p> <p>Прибічники президента проводили свої мітинги в Маріїнському парку.</p> <p>Європейські політики звинуватили Януковича в зупинці процесів євроінтеграції, та в намаганні затягнути Україну в Митний союз з Росією.</p>
16-22 грудня 2013р.	<p>Опозиційні депутати ВР почали вимагати відставки прем'єр-міністра М.Азарова. Було зірвано прийняття бюджету в парламенті.</p> <p>Президент Росії В.Путін надав допомогу Україні 15 млрд.доларів на підтримку економіки. Опозиція заявила, що в такий спосіб Росія хоче затягнути Україну до Митного союзу.</p> <p>Протестувальники створили Раду Майдану. Очолювали О.Тягнибок, А.Яценюк, В.Кличко та ряд інших політиків та діячів культури .</p>
23-31 грудня 2013р.	<p>Спочатку організатори протестів хотіли призупинити свої дії до кінця новорічних свят, але потім прийняли рішення не розходитися до повного виконання своїх вимог.</p> <p>До вимог додалися нові- боротьба з корупцією, проведення дострокових виборів, та ряд інших.</p> <p>Тітушки побили журналістку Т.Чорновіл в Києві та активіста євромайдану в Харкові Д. Пилипця.</p> <p>На Майдані прозвучали вимоги-ліквідувати загін спецпризначення "Беркут".</p> <p>На сході та півдні України проходили виступи Антимайдану за федералізацію України та вступ в Митний Союз.</p> <p>В Києві автомайдан хотів здійснити візит до резиденції президента в Межигір'ї, але по дорозі його зупинила міліція.</p>
Січень 2014 р.	<p>16 січня 2014 року Верховна Рада України з численними порушеннями прийняла закони, які обмежували права громадян України. В народі їх прозвали "Диктаторські закони". Заборонялися мітинги, обмежувалася свобода слова, преси, контролювалися засоби масової інформації. Журналістам заборонили проводити розслідування про корупцію чиновників.</p> <p>19 січня 2014 року на Майдані протестувальники виступили проти "Диктаторських законів". Організація "Правий Сектор" вступила в сутички з спецпризначенцями, далі приєдналися інші протестувальники.</p> <p>22 січня 2014 року. На Майдані з'явилися перші загиблі- Сергій Нігоян, Михайло Жизневський, Юрій Вербицький. Наступного дня в лікарні померли Р.Сеник та О.Бадера.</p> <p>Влада та опозиція провели переговори, на яких домовилися про скасування диктаторських законів та амністію учасникам протестів як майдану, так і антимайдану.</p> <p>22-26 січня 2014 року. Відбулися масові мітинги на підтримку Євромайдану по всій Україні крім Криму, Донецької та Луганської областей. В західних областях мітингувальники почали захоплювати обласні та міські адміністрації. Продовжилися сутички з правоохоронцями.</p>

Лютий 2014 р.

18 лютого 2014 року. Протестувальники прийшли до Верховної Ради , з вимогою відновити Конституцію України 2004 року, та обмежити владу президента. Їх вимогу відкинули, знову почалися сутички з правоохоронцями та тітушками. Беркутівцям вдалося відтіснити протестувальників на Майдан. Становище ставало критичним. Майдан був оточений спецпризначенцями.

З великими труднощами вдалося відбити атаку "Беркуту" в ніч з 18-19 січня. Загинуло близько 20 людей. До оточених проривалися кияни та інші активісти, що приїхали до столиці.

19 лютого 2014 року. Відбулися переговори влади та опозиції, але вони були безрезультатні. Мітингувальники продовжували відбивати атаки правоохоронців. До них через оточення приєднувалися активісти з усієї України.

20 лютого 2014 року. Мітингувальники перейшли в наступ, правоохоронці почали застосовувати вогнепальну зброю. Загинуло більше сотні мітингувальників, деякотрі з них не ідентифіковані до сьогодення. Всіх загиблих на Майдані назвали "Небесна Сотня".

Верховна Рада відновила Конституцію 2004 року, обмеживши владу президента.

21 лютого 2014 року. На Майдані відбулося прощання з "Небесною Сотнею". Виступив В. Парасюк і оголосив вимогу усунути Януковича від влади, якщо вимога не буде виконана, то протестувальники розпочнуть штурм резиденції президента в Межигір'ї.

22 лютого 2014 року. Верховна Рада усунула В. Януковича з посади президента України, сам колишній президент втік до Росії. Були призначені досрочові президентські вибори на 25 травня 2014 року. Партія Регіонів засудила злочинні дії Януковича.

Генеральна прокуратура України оголосила Януковича в розшук. Він підозрюється в масових вбивствах на Майдані та державній зраді.

Отже, після подій на Майдані перемогу здобули демократичні сили, режим Януковича був ліквідований.

4. Політичні портрети лідерів Революції.

Короткі біографії лідерів Євромайдану

Олег Тягнибок

Народився 7 листопада 1968 року у Львові. Лідер націоналістичної партії ВО "Свобода". За професією лікар. Обирається депутатом Верховної Ради України декількох скликань. В 1999 році отримав диплом юриста. Балатувався в мери Києва та на посаду президента України.

Арсеній Яценюк

Народився 22 травня 1974 року в м. Чернівці. Отримав дві вищі освіті-юридичну та економічну. Став кандидатом економічних наук. Очолював політичну партію "Фронт Змін", був членом партії "Батьківщина", а 2014 пройшов в парламент з партією Народний Фронт. Займав посади спікера ВР України, працював в Криму, в Національному Банку, був прем'єр-міністром України.

Віталій Кличко

Народився 19 липня 1971 року в с. Біловодське (Киргизька РСР). Починав кар'єру в спорті (боксі). Став чемпіоном світу у важкій вазі.

Після завершення спортивної кар'єри розпочав політичну діяльність. Створив партію "Удар", став народним депутатом в 2012 році. Після перемоги Євромайдану його обрали мером м. Київ.

Питання для самоперевірки

- Коли розпочалася та завершилася Революція Гідності?
- Назвіть причини та рушійні сили революції?
- Які результати революції?
- Яким чином Революція Гідності відрізняється від Помаранчової революції 2004 року?

- Назвіть лідерів Євромайдану?

Домашнє завдання

1. Опрацювати конспект
2. Дайте відповіді на питання для самоперевірки

Якщо у вас виникнуть запитання, напишіть на електронну пошту anastasiamegei@ukr.net. У темі листа вказати номер групи, прізвище та ім'я.